

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **V.M.**, bytom V.B.X., proti žalovaným : 1/ **P.P.**, bytom K.B.- S. P.X. a 2/ **M.Š.**, bytom D.X., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 8 C 35/97, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. februára 2007 sp.zn. 23 Co 362/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave (odvolací súd) uznesením z 28. februára 2007 sp.zn. 23 Co 362/2006 zmenil uznesenie Okresného súdu Galanta (súd prvého stupňa) z 20. júna 2006 č.k. 8 C 35/97–237 o trovách konania tak, že žalovanej 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 46 398,60 Sk. Žalovanú 2/ zaviazal aj k náhrade trov odvolacieho konania.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu žalovaná 2/ podala dovolanie. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, pretože spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalobca navrhol dovolanie zamietnuť, pretože ním napadnuté uznesenie je vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.). predovšetkým skúmal, či dovolanie žalovanej 2/ je prípustné. Dospel k záveru, že jej dovolaním sa napáda rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie neprípúšťa.

Dovoláním žalovanej 2/ napadnuté rozhodnutie má procesnú formu uznesenia a prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovné ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p, ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Existenciu takýchto väd ale nezistil.

Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

Z týchto dôvodov bolo potrebné dovolanie žalovanej 2/ odmietnuť podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Dovolací súd úspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov dovolacieho konania, pretože vo vyjadrení k dovolaniu nepodal návrh na jej priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. decembra 2007

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: